

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre d'interpretació de l'Orde del Temple
Gardeny

CASTELL TEMPLER DE GARDENY

Turó de Gardeny, s/n de Lleida

Tots els caps de setmana i festius, de 10 a 2/4 de 2 del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura

CENTRE DE VISITANTS DE L'ESTANY

Plaça del Monestir, 4 de l'Estany (Moianès)
Més informació: www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar la targeta directament a les taquilles

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13 de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

VIATJA PEL MÓN EN CATALÀ
Mercats de Nadal Àustria 2019

Viatges a la Catalana al Viver d'Empreses de Salt
Del 5 al 9 de desembre

OFERTA LIMITADA. CAL PRESENTAR LA TARGETA
Preu subscriptors: 900 euros (Descompte fet del 10% per als subscriptors)

**Per a més informació, www.viatgesalacatalana.cat
Per a reserves, cal trucar al 651 52 04 84**

El Legendari Circ de Xina
43 artistes
Orquestra en viu!

GRAN CIRC DE NADAL DE GIRONA
Fantàsia

Pavelló Municipal de Girona-Fontajau,
dijous 26 de desembre,
a les 11 del matí,
i divendres 27 de desembre,
a 2/4 de 8 del vespre

OFERTA 2x1 IL-LIMITADA
Preu butaca Or: 24 euros
Preu butaca Plata: 19 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

ROYAL OPERA HOUSE

COPPÉLIA
Delibes
Royal Opera House (Londres)
Ballet Live

Ocine Girona,
Platja d'Aro i Blanes,
dimarts 10 de desembre,
a 1/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 20 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

MUSEU DEL PESSEBRE DE CATALUNYA DE MONTBLANC

C/ Solans, 22-24 de Montblanc,
a la Conca de Barberà

OFERTA 2x1 IL-LIMITADA
Preu de l'entrada: 4 euros
Per a més informació: www.museudelpessebre.cat

Per a reserves, cal trucar al telèfon 660 76 36 45

La televisió

La nostra graella

10.00 BEN TROBATS

Entrevista a Vicenç Aguilera

El Circuit de Barcelona-Catalunya s'ha convertit en tota una institució del país en els darrers anys. Avui entrevistem Vicenç Aguilera, el seu president. Després dels aiguats produïts per l'última gota freda, a Catalunya encara hi ha territoris que segueixen sent susceptibles d'inundar-se. En parlem amb Diego Moxó, adjunt a Gerència per a la Coordinació Territorial de l'ACA; Daniel Sempere, director del Centre de Recerca Aplicada en Hidrometeorologia (CRAHI) de la UPC; David Sáez, president de l'Associació de Defensa Forestal de l'Espuga de Francolí, i Carme Lloveras, coach.

09.30 Notícies locals.

10.00 Ben trobats. Magazin amb Clara Tena.

12.00 Notícies locals.

13.00 Ben trobats. Amb Clara Tena. Reemissió.

15.00 Notícies locals.

16.00 Gastropirineus. Víctor Torres & Carles Flinch. La cuina d'avantguarda amb productes tradicionals. Víctor Torres (Les Magnòlies, d'Àrbucies) i Carles Flinch (Can Manel, d'Andorra la Vella).

16.30 Notícies locals.

17.30 Caminant per Catalunya. Collserola.

Excursió per la serra de Collserola per conèixer un parell d'ermites romàniques i algunes de les moltes fonts de la zona.

18.00 Paisatges encreuats. Replans del Solsonès. Reemissió.

18.30 Notícies locals.

19.00 CONNECTI.CAT

Novetats a les pistes d'esquí

Aquesta tarda seguirem descobrint les propostes de les estacions d'esquí per a aquesta temporada, avui des del Port del Comte. També veurem els darrers preparatius del pessebre de 200 metres quadrats de Blanes i coneixerem l'Espai Abraçades de Camarles, adreçat a mares i pares d'infants de 0 a 3 anys.

20.00 Notícies locals.

21.00 Connecti.cat. Reemissió.

22.00 Notícies locals.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

06.30 **TN matí.**

08.25 **Els matins.**

El programa entrevista el periodista Ernesto Ekaizer per parlar del llibre que acaba de publicar anomenat *Cataluña año cero*. A més, l'acompanya el catedràtic de Dret Penal de la UCLM Nicolás García Rivas, un dels principals experts a Espanya en els delictes de rebel·lió i sedició. Més tard, es connecta amb Madrid per seguir la constitució del Congrés, amb entrevistes a diputats de les diferents formacions polítiques. Finalment, Pere Bosch, des de Madrid, apropa tota l'actualitat de la conferència de l'ONU contra la crisi climàtica

11.50 **Planta baixa.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

15.40 **Cuines.** Gaita de vedella amb bolets

15.55 **Com si fos ahir.**

A Madrid, l'Andreu encoratja la Pili a implicar-se activament en el projecte. Així doncs, la Pili li fa cas i modifica alguna de les seves propostes.

16.30 **Tot es mou.**

Amb Helena Garcia Melero i Lluís Marquina.

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

21.55 **Sense ficció.** Fills maltractadors, pares amb por. Documental que aborda la violència filiofamiliar donant per primera vegada la paraula als protagonistes d'aquesta dolorosa realitat present en moltes famílies. El documental compta amb el testimoni d'una vintena de fills, la majoria d'ells menors d'edat, i pares que trenquen el silenci i parlen sense vergonya d'una realitat que afecta moltes més famílies del que en realitat es diu i se sap.

23.10 **Gent de mercats.** Amb gent del Mercat del Carmel i de l'Estrella de Barcelona i Mercat de la Independència de Terrassa.

00.00 **Més 324.**

01.45 **Gran reserva.** Set de nit.

02.45 **Ritmes a l'estudi.**

03.45 **Blues a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

07.10 **Els germans Kratt**

07.55 **Dino tren**

09.00 **Mic.**

09.52 **Doraemon.**

10.42 **L'Òliba i companyia**

11.16 **Yakari**

12.04 **En Grizzy i els lèmmings**

13.03 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir**

14.08 **Les Sisters**

15.05 **Comtem amb la Paula**

16.16 **Les tres bessones**

17.04 **El Mic i els seus amics.**

17.30 **Oddbods**

17.46 **Els bons ossos bruns: Un bosc de bojos**

18.23 **Els germans Kratt**

19.30 **Info K.**

19.42 **Info eKonomia.**

19.45 **Robin Hood, el trapella de Sherwood**

20.22 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir**

21.26 **En Grizzy i els lèmmings**

21.55 **El gran dictat.**

22.10 **Cine. Origen.** Dom Cobb és un lladre especialitzat en l'art d'extracció de secrets des de les profunditats del subconscient durant l'estat de somni, quan la ment és més vulnerable. Aquesta habilitat del Cobb l'ha fet un jugador cobejat en el nou món d'espionatge corporatiu; però al mateix temps l'ha convertit en un fugitiu internacional i ha hagut de sacrificar tot el que li importava.

00.30 **Cine. Hora punta.**

02.05 **Cine. Assassins.**

www.elpuntavui.tv

Fre a quinze mil nous habitatges a la Costa Brava

El govern aprova el nou Pla Director Urbanístic, que no permet construir a zones com ara Cala Morisca o Aiguafreda

Cala Morisca, a Tossa de Mar ■

Nou sistema per detectar l'hepatitis C en col·lectius de risc

Salut farà una prova pilot per a homosexuals

PANDORA

Ramoncita JOIERS
des de 1894

TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

157297-199151L

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 3 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15199 - AVUI / Any XLI. Núm. 14069 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

Sense pressa

FRE • ERC afronta la negociació per la investidura cap al gener per poder centrar-la en la sobirania i la solució al conflicte

AMPLIACIÓ • Sánchez exigeix el desbloqueig i treballarà per portar JxCat a una abstenció que implicaria tot el govern català

OPOSICIÓ • Aguirre pressiona dins el PP per investir el dirigent socialista en solitari i Cs proposa un pacte constitucionalista

L'ESPORTIU

Lionel Messi va recollir ahir a París la seva sisena Pilota d'Or, un guardó que el consagra com a mite del futbol ■ Y. VALAT/EFE

Messi és llegendari

El 10 del Barça es converteix en el primer futbolista de la història a aconseguir sis Pilotes d'Or i diu que té corda per continuar "gaudint"

Europa-Món

P18

Crida a l'acció urgent en la Cimera del Clima

Dirigents mundials debaten a Madrid un pla de lluita contra el canvi climàtic

Absència destacada de Trump, que hi ha enviat una delegació de perfil baix

Busques el millor per a la teva llar?

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

816804-1157320

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Tripartits

Estem malacostumats: no volem coalicions, ens semblen una impuresa. Ho hem heretat d'Espanya, en què dos partits s'alternen, ara tu, ara jo, i aquí doncs ha penetrat.

Sembla mentida: mentre a Europa les coalicions són normals, aquí, encara ara, el mot *tripartit* té mala peça al teler.

En vam tenir dos, de tripartits. L'any 2003 el PSC-CpC, ERC i ICV-EUiA van formar un tripartit que va fer encendre d'indignació a molts militants. Encara recordo retrets violents a l'intel·ligent Carod-Rovira. Després, el 2006 el tripartit es va repetir i, rere la renúncia de Pasqual Maragall, en va ser president José Montilla. Encara no ho sé si era el tarannà hieràtic de Montilla o un soterrat racisme (o millor, *xarneguisme*) que el va fer tan odiós. Jo n'era partidària: aires nous, coalicions noves.

El primer tripartit va haver de discutir el nou Estatut d'Autonomia i va ser, certament, molt convuls. La cosa va

Mentre les coalicions són normals a Europa, aquí el mot 'tripartit' té mala peça al teler

acabar amb els pactes del Tinell. Però la recança en contra encara era viva.

Ara estem en època de pactes. La baula més feble (a Espanya) és ERC. I s'emporta o s'emportarà un munt de ràbies contingudes.

No tenim cultura de coalició, i això ens fa més febles. Acostumats als èxits encadenats de Jordi Pujol, ens deixen desesmatats. Quan mirem el mapa, però, només veiem coalicions.

Recordeu la famosa foto de Carod-Maragall amb la corona d'espines? I el rebombori que es va aixecar? Els uns retreien a Maragall la feblesa davant Carod, els altres hi veien un menyspreu a objectes religiosos "ben nostrats".

Que no ens faci por pactar! Ara Espanya ens ha ficat en un *tinglado* molt repel·lent: empresonen o exilien persones honorades, perquè el *mequetrefe* va jurar que no hi hauria referèndum, i sí que n'hi va haver. I un altre *mequetrefe* va substituir l'Estatut del Parlament de Catalunya aprovat en referèndum per una coseta bonica adaptada a Espanya.

Oi que tenim tota la raó d'estar enfadats?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Festa mallorquina

Com que compro entrades per a totes les obres que dirigeix Oriol Broggi, no podia fallar amb *Rostoll cremat*, la que fins diumenge s'ha representat al Teatre Biblioteca de Catalunya. Hi vaig anar dissabte al vespre sense saber que era la penúltima funció. Tampoc no sabia ben bé de què anava l'obra. La meua confiança en Broggi és total. Ignorava també que hi hauria un final de festa. Altres espectadors estaven més informats que jo.

Rostoll cremat parla de com una Mallorca diguem-ne idíl·lica s'ha transformat en la plataforma turística mig a la deriva d'ara. L'autor i l'actor principal és Toni Gomila. Hi ha un teatre mallorquí —o balear— d'arrel popular que aquí no ens arriba. El meu cunyat Toni Artigues el valorava molt perquè, tot i el seu amateurisme i de vegades els seu reaccionarisme, es mantenia fidel a la llengua. L'obra de Toni Gomila dirigida per Oriol Broggi no té res d'amateur ni de reaccionària, és clar. El text és d'una gran qualitat i la interpretació, magnífica. Aquest Toni Gomila (Manacor, 1973) és un fenomen de l'escriptura i l'histrionisme. A més,

“Oriol Broggi i Toni Gomila han ofert una obra sobre l'illa turística

és astut: basa el text en una rondalla popular mallorquina per solucionar un final que es presentava difícil. Bé, no els en dic res més, que després em renyen: “Per què ens recomana una obra que no podem atrapar perquè ja no la fan?” Només una cosa hi afegiré: la primera obra dirigida per Oriol Broggi que vaig veure, en aquest mateix espai de la Biblioteca de Catalunya, va ser *Nadal a can Cupiello*, del napolità Eduardo de Filippo. No en recordo gaire l'argument. Només puc dir que vaig riure com un boig. També que hi havia alguna cosa de decadent. Podem parlar d'un teatre mediterrani? Podem

dir que Broggi i la seva companyia, La Perla 29, hi són sensibles.

I el fi de festa? N'hi va haver dos. Primer, tres actors més o menys vinculats a l'obra que acabàvem de veure, un mallorquí, un valencià i una catalana, ens van oferir vint minuts d'una obra per a nens que estan assajant i que va de la natural unitat de la llengua catalana. Parlen, canten, toquen les castanyoles, ballen la jota... El meu cunyat deia que la jota és el ball que uneix l'antiga corona d'Aragó. Posem els Països Catalans. Els Països Catalans es van fer presents dissabte al vespre a la Biblioteca de Catalunya. Va bé trobar algú que hi creu.

Les portes del fons de l'escenari es van obrir i els espectadors vam ser convidats, barrejats amb els actors, a degustar especialitats culinàries mallorquines: trempó, botifarrons, so-brassada i aquell pa imprescindible per fer sopes mallorquines que com que aquí no es troba fa més llarga la distància amb les illes. Per beure? Vi o cervesa. Aquí tenen l'Oriol Broggi seriós, sense mirar ningú, com si no co-negués altre ofici, servint cerveses.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tijstf>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Rajoy com a exemple

Podria molt ben ser que l'exconseller Santi Vila fos un ingenu. I que fos veritat que el setembre del 2017 alguns ministres del govern Rajoy li haguessin promès que si el president Puigdemont no declarava la independència i convocava eleccions, el govern espanyol no aplicaria el 155. Podria ser, deia, que Santi Vila fos tan ingenu que es pensés que negociava de veritat. Fins i tot podria molt ben ser que els ministres amb qui Vila parlava fossin també uns ingenus, i que ells també es pensessin que negociaven en nom de Rajoy. La qüestió és, ja ho deuen haver llegit aquests dies, que Rajoy tenia clar que aplicaria el 155 fes el que fes Puigdemont, fessin el que fessin els seus ministres, i fessin el que fessin els Santis Vila d'aquell moment, que n'eren uns quants. Ho confessa el mateix Rajoy al llibre de memòries que acaba de publicar (*Una España mejor*), on deixa clar que, prenguessin

Podria molt ben ser que Santi Vila fos un ingenu, i que el 2017 es cregués de veritat que estava negociant un acord

els compromisos que prenguessin des del seu equip, ell tiraria pel dret i els incompliria. En espera que algun dia en puguem saber més coses, d'aquestes suposades negociacions, m'atreuria a qualificar els fets molt més de categoria que no pas d'anècdota. A algú li estranya, amb confessions com les

de Rajoy, que ERC apliqui ara la màxima prudència en les negociacions? I si vostès són dels que pensen que Sánchez no té res a veure amb Rajoy, com jo també he pensat en molts moments, sospito que erròniament, vagin a l'hemeroteca i, suport al 155 a banda, repassin les declaracions del candidat socialista durant la darrera campanya electoral en relació amb Catalunya. Són un escàndol. "Les presses que hi pugui haver no són les nostres presses", deia ahir Pere Aragonès en preguntar-li els periodistes sobre les negociacions. I hi insistia: "Volem una mesa de negociació entre governs, sense vetos sobre les propostes, i que tingui un calendari i garanties de compliment." Sánchez insisteix que vol ser investit abans de Nadal, i Aragonès ha fet la seva carta als Reis. Ja ho veurem. Però entenc que els republicans no tinguin presses. Perquè corren el perill de fer un Santi Vila.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Premiar allò anticatalà

El rei d'Espanya premiarà avui una vinyeta d'humor gràfic i s'omplirà la boca de la llibertat que representa el dibuix guardonat de José María Nieto, tot i saber que el que representa és una mentida. Al dibuix premiat s'hi veu un alumne que aixeca la mà i que s'identifica quan el mestre demana "que aixequin la mà els fills de la guàrdia civil". L'ombra que projecta l'infant, assegut al seu pupitre, amb cara de pena i el dit alçat, és el de l'estàtua de la llibertat. No n'hi ha hagut cap, de denúncia contra mestres catalans, que hagi prosperat i

L'escola catalana prou feina té a transmetre coneixement

totes les causes s'han acabat tancant ja aquest estiu. Ni als fills dels guàrdies civils, ni als dels forners, ni als dels corredors d'assegurances, ni als dels periodistes, ni als de conductors d'ambulàncies, ni als fills dels treballadors a l'atur se'ls discrimina a les escoles catalanes per la feina dels seus pares o mares. Ni per la llengua que parlen. Ni per berenar que porten. L'escola catalana prou feina té a transmetre uns coneixements i a ampliar les competències dels joves i infants. Però ja se sap que a Valladolid saben millor què passa a Catalunya.

El jurat del premi Mingote 2019 (un dels premis de periodisme del diari ABC, rotatiu que ha fet de l'anticatalanisme la seva bandera) destacarà avui aquest dibuix "per la seva evocació de la lluita per la llibertat de tots que fa el benemèrit cos", quan el dibuix el que fa és assenyalar injustament l'escola catalana.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Menyspreu presidencial

El president dels EUA juga a devaluar les institucions igual que devalua els mitjans de comunicació que el critiquen. I aquest "amb mi o contra mi", la Casa Blanca no assistirà a la primera audiència pública de la investigació de la Cambra de Representants en el procés de l'impeachment.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ VILA CASAS

Antoni Vila Casas

Promoció de l'art català

L'empresari farmacèutic, col·leccionista, mecenes d'art, contribueix amb la seva destacada labor al capdavant de la Fundació Vila Casas a la promoció de l'art català contemporani. En aquesta ocasió, a més, destaca la donació d'un milió d'euros que ha fet a la Fundació Joan Miró.

DIRECTOR DE LA FILMOTECA DE CATALUNYA

Esteve Rimbau

Cine d'ahir i d'avui

La Filmoteca de Catalunya continua apostant, en la nova programació d'aquest desembre que acaba de presentar, per la divulgació del cine de qualitat de tots els temps, posant en contrast els cicles retrospectius amb una valuosa tasca de recuperació d'autors contemporanis.

EDITORIAL

La urgència és climàtica i és vital

La 25a cimera del clima de l'ONU, inaugurada ahir a Madrid, no hauria de ser una cimera més on exposar la futura catàstrofe que espera al planeta i a la humanitat, on escoltar un grapat de discursos plens de bones paraules però buits de fets i on batallar per aconseguir tancar la cita amb algun compromís d'esmena dels estats que justifiqui el muntatge. Les paraules no evitaran nous rècords absoluts de contaminació, ni l'escalfament del planeta, ni el canvi climàtic, ni les conseqüències dramàtiques d'aquesta deriva en la vida i el món tal com els coneixem. I els compromisos tampoc ho faran si no van acompanyats de mesures concretes i una acció coordinada que permeti aconseguir objectius palpables en la línia de posar fre a aquesta marxa autodestructiva. En aquest sentit, la responsabilitat dels governants és materialitzar els acords de París del 2015, que entren en vigor al mes de gener, i plantejar sense demora el pas següent amb més ambició.

'Urgència' és la paraula clau de la cimera, però no només per evitar una catàstrofe d'aquí a unes dècades, sinó perquè l'emergència climàtica ja és actualment la causant directa o indirecta d'una de cada quatre morts al planeta, tal com ha constatat l'Organització Mundial de la Salut. Parlem d'ictus, d'infarts, de càncers i d'altres malalties relacionades amb factors de risc ambiental com ara la contaminació de l'aire i l'aigua i els efectes dels productes químics, les radiacions, etcètera. La responsabilitat, doncs, arriba a tota la societat, a tots els ciutadans, que contribuïm a aquesta situació crítica amb el consum de recursos i la producció de residus i que haurem de plantejar els canvis que calgui, tant individuals com generals, per invertir aquesta tendència.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

A les institucions
L'extrema dreta debuta al Parlament andalús i facilita la constitució d'un tripartit amb el PP i Ciutadans que descavalcarà el PSOE.

10
anys

Cas Pretòria
Garzón eleva a 20 els implicats en el cas Pretòria després d'imputar-hi 11 persones més, entre les quals el fins al dia abans gerent de l'Incasòl.

20
anys

Pau a Euskadi
El PNB fa un altre pas perquè ETA reconsideri la seva posició i convida HB a establir les bases que permetin als bascos "definir el propi futur".

Full de ruta

Miquel Riera

L'aigua que puja

La tardor del 1935, després d'uns aiguats furiosos, el Ter, la Muga i el Fluvià es van desbordar i tota la plana de l'Empordà va recuperar per un dies l'aspecte original que havia tingut anys enrere, abans que els homes comencessin a assajar de dominar rius i aiguamolls. Així, des de Roses i Castelló d'Empúries, passant per Sant Pere Pescador i l'Armentera, fins a Bellcaire, i Verges i més avall, Serra de Daró, Gualta, Torroella de Montgrí i Pals, la terra empordanesa era un gran llac, uns grans aiguamolls, que brillaven il·luminats pel sol, alliberat, com sempre, per la tramuntana.

La inundació va ser tan gran que, com explica Marcel·lí Audvert a la seva obra *L'Estartit i les Medes*, uns camions van carregar unes barques a l'Estartit i les van dur fins poc més enllà d'Ullà, on començava aquell gran llac interior. Allà, els pescadors van navegar fins a Canet de Verges, on l'aigua arribava fins a la primera de les cases del veïnat, per rescatar-ne els veïns.

La història m'ha revingut després de consultar un mapa interactiu fet públic fa uns dies per l'entitat nord-americana Climate Central, que, en un estudi publicat a la revista *Nature*, alerta que l'augment del nivell del mar a causa de l'escalfament global amenaça molta més població del que suposen els models actuals, uns 460 milions de persones, molt per damunt dels 65 que marquen les previsions fins ara.

Navegar pel mapa que proposa Climate Central fa feredat. Veure desaparèixer sota l'aigua mig delta de l'Ebre, bona part de l'Empordà o un tros del delta del Llobregat impressiona i molt, però encara quedareu més sorpresos si aneu al delta del Po, a Itàlia, als Països Baixos o al nord d'Alemanya. O si viatgeu cap als deltes Tigris i l'Eufrates, a l'Iraq, o del Mekong, al Vietnam.

Moure's amunt i avall per aquest interactiu és una bona manera de conscienciar-se del canvi climàtic que ja tenim aquí i que, malauradament, per moltes paraules que hi posin i per molt escarafalls que hi facin, no arreglaran els representants dels estats units aquests dies a Madrid. Malauradament, ja fem tard, i gairebé només som a temps de preparar cures per pal·liar o minimitzar els efectes del que ens ve al damunt. Però fins i tot per això cal un cop de puny sobre la taula, que no veig cap líder mundial disposat a fer. Sort de la gent que, com en tantes altres coses, empeny des de baix.

Tribuna

Santiago Vilanova. Periodista

COP25, cap al col·lapse?

Acaba d'inaugurar-se a Madrid la COP25, la conferència sobre el clima que s'havia de celebrar a Xile. Madrid no és precisament un exemple de sostenibilitat; amb una atmosfera molt contaminada, com la de Barcelona, i una economia basada en el malversament energètic. Aquesta festa, però, pot ser útil per al tàndem PSOE-UP i per incentivar la transició energètica concertada amb *l'Iber 35-verd*. Veurem com se'n sortiran la ministra Teresa Riberai Juanxo López de Uralde, que acaba d'enterrar Ego per esdevenir l'ecologista estrella de Pablo Iglesias.

HEM DE CONSTATAR *urbi et orbi* que les COP, iniciades a Berlín el 1995, han resultat un fracàs de l'ONU tot i els dramàtics advertiments del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC). El desenvolupament econòmic mundial ha seguit una inèrcia imparabile d'explotació dels recursos fòssils. El 2018 va augmentar, més que mai, la producció de petroli; es van construir més centrals tèrmiques de carbó de les que es varen desmantellar; el gas natural aspira a duplicar el seu consum en menys d'una dècada; es prepara el relançament de nous models de reactors nuclears i es segueix sub-

vencionant irresponsablement els lobbies contaminants amb diner públic.

AQUESTA ÉS LA CRUA REALITAT tot i que els responsables polítics de la gestió energètica diuen que ja es comença a veure llum al final del túnel. Com es podrà, però, satisfer aquest gran repte de la humanitat? Al horitzó podem preveure tres opcions: 1.- El col·lapse acaba essent inevitable. Continua la inactivitat i passivitats dels governs i les temperatures superen els 5°C, comportant greus efectes sobre la mortaldat de més de la meitat de la població; centenars de milions de refugiats ecològics i despeses brutals de l'erari públic destinades a construir dies de contenció en zones litorals i deltes i per fer front a un augment dels desastres naturals. 2.- L'anomenat "capitalisme verd" i la Green New Deal (vegeu el darrer assaig de Jeremy Rifkin, assessor del PSOE) aconseguen mitigar l'acció del canvi climàtic. Els lobbies de l'economia tradicional acaben monopolitzant les energies renovables i es beneficien del canvi radical de les formes de consum i producció de la població. 3.- La generació Greta Thunberg i les ONG afins, com Extinction Rebellion, aliades amb els moviments de consumidors del planeta que re-

clamen una transició energètica justa, aconsegueixen una governança democràtica del canvi climàtic i provoquen la fi dels lobbies de les energies fòssils. Es reformen les Constitucions per harmonitzar-les amb els principis de la Carta de la Terra.

EL LECTOR OPINARÀ quina opció té més probabilitats de guanyar o de perdre. Encara que també podria imaginar-se una síntesi de les tres: es mitiga el canvi climàtic gràcies a una dura fiscalitat ambiental aplicada als grans contaminadors; s'utilitza la tecnologia i la gestió per consolidar grans embornals de CO₂; emergeix una socialdemocràcia "ecologista" aliada amb els lobbies solars i eòlics; els consumidors participen en petits i múltiples projectes energètics cooperatius aprofitant els espais que deixa el "capitalisme verd"; es consolida un govern mundial del Medi Ambient per regular la transició energètica i es crea un Tribunal Internacional de Justícia Ecològica. La resposta no la tindrem al final de la COP de Madrid que, com tot fa preveure, esdevindrà un nou brindis al sol i un pas més cap a la desinformació i el col·lapse.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

"El mercat de l'art oficial cau un 50 per cent"

■ A la jornada organitzada a l'Arts Santa Mònica pel Gremi de Galeries d'Art de Catalunya en col·laboració amb el *think tank* Talking Galleries, el galerista Joan Anton Margall assenyala que "el mercat de l'art a Catalunya s'ha reduït un 50 per cent" i es va referir a la responsabilitat dels mitjans de comunicació públics, "que no han sabut fer programes sobre art" (*sic*). El galerista Jordi Mayoral (Miró, Tàpies i Barceló) declarà: "Vull un país més culte, que Catalunya recuperi la bandera de la cultura i que la posi al centre de la seva actuació." Ferran Barenblit, director del Macba, va afirmar: "No podem deixar d'insistir en el pressupost." I per allò de justificar el seu càrrec i haver d'estar a la pàgina, Miquel Curanta, director

de l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC), va reconèixer la falta de pressupost i va demanar "unitat" al sector per "reclamar" més atenció i recursos: "Sortiu fora, i no dic que feu com els taxistes, que tallen els carrers..." I és que, es miri com es miri, els gargots i esoterismes abstractes no deixen de ser gargots i esoterismes abstractes, i és per això que els escamnatxats col·leccionistes –més de quatre hi han perdut una fortuna– han deixat de posar els peus en les galeries d'art oficialment més prestigiades.

JORDI PAUSAS
París

Fruits d'una societat patriarcal

■ Cada vegada que surto de casa per motius que no siguin anar a la universitat, els meus pares em bombardegen amb una bateria de preguntes com ara "On vas?";

"Amb qui vas?"; "A quina hora tornes?"; "Vas només amb amigues o també hi haurà nois?"

En canvi, mai els he vist fer alguna d'aquestes preguntes a algun dels meus germans. La por que tenim nosaltres també la tenen ells, fruit d'una societat patriarcal que posa en perill les llibertats de la dona.

ARIADNA ESCALAS RODRÍGUEZ
Cabris (Maresme)

Orbitació ferroviària a Barcelona

■ El problema del trànsit rodant a Barcelona ve determinat, principalment, per l'entorn de l'àrea metropolitana, per aquell personal que pretén accedir a la ciutat amb cotxe. Aquest és un dels factors que fan que es generi un alt índex de contaminació quan les condicions meteorològiques són adverses.

Una mesura pal·liativa, sens

dubte, seria augmentar el transport públic. En aquest cas, crear una línia ferroviària orbital que des de Barcelona passi per Cerdanyola, Sabadell, Terrassa, Martorell i l'Hospitalet i arribi de nou a Barcelona.

No seria una línia de nova construcció, perquè el sector oriental de l'àrea metropolitana barcelonina ja queda pràcticament cobert pel servei de Renfe des de Barcelona fins a Sabadell i Terrassa. En aquest cas només caldria un nou traçat de només uns deu quilòmetres des de Terrassa fins a Martorell per enllaçar amb la línia de Vilafranca del Penedès.

Crec que abans de pensar en una nova foradada a través de Collserola per ampliar el servei dels FGC a Terrassa i Sabadell, potser valdria la pena considerar aquesta altra alternativa, segurament bastant més econòmica.

ALEXANDRE COSTA
Barcelona

La frase del dia

“Que el govern espanyol caigui en mans d'independentistes i comunistes bolivarians és un drama a evitar costi el que costi”

Esperanza Aguirre, EXDIRIGENT DEL PP

Tribuna

Jordi Cabré. Periodista i escriptor

Any de traspàs

Desembre és l'aniversari de tots. Davant les espelmes del pastís tots demanem desitjos, però davant del canvi d'any tots passem revista. Un canvi de número és un canvi de número, és poca cosa i no és poca cosa. Afegir una xifra, canviar un decimal, són fets que alguns porten millor (com jo, que ho porto per-fec-ta-ment) i d'altres pitjor. Però hi ha anys que semblen dècades, canvis d'era, veritables moviments accelerats de les plaques tectòniques o de les glaciacions o dels escalafaments globals. Segurament ha estat un dels anys més significatius de la meua vida adulta. Potser per això, malgrat que soc del mes de juny, aquest desembre em surt fer desitjos més que no pas fer balanç. Quin desig, Cabré, digues un desig i intenta no tirar pilotes cap a la política. De vegades un desig pot ser una cosa molta abstracta, confusa, com un somni rere la retina amb il·lustres viatgers i un Marc Pastor amb corbata que no sé qui és. Doncs això. Que l'any on m'han succeït més coses és l'any on més voldria estar en algun lloc on ningú no em pogués trobar.

ON VIUS, QUANTS ANYS TENS, “*Qué pone en tu DNI*”, és normal que tinguem aquestes targetes de presentació. Aquest qui és. Ah, és aquell que, ah, ah. Advocat, escriptor, etcètera. Però si vols conèixer realment algú, a banda de fer llistes sobre d'on és i de què treballa o si té fills o si tal i qual i Pasqual, pregunta-li què desitja. Ara que som a cap d'any, ara que fem anys, prefereixo saber això que no pas saber on ets o d'on vens: saber on vas, què tens entre mans, quin viatge faràs o sobretot quin viatge faries, què vols, què et dona la gana, què escrius i on escrius, què somnies, si somnies en Garamond o en vulgar, amb quina banda sonora se't mouen els peus o se t'humitegen els ulls, en quins moments se't dispara sense voler una *selfie* de l'ànima, a què dedi-

ques el temps lliure com a gran pregunta filosòfica, què collons n'hem de fer amb aquest país i amb aquest món, quants cops cantes a la dutxa, amb quina freqüència somrius i bategues, amb quina freqüència sintonitzes, per què has fet un *like* aquí, quina pel·lícula acabes de veure o quin llibre estàs llegint, quin final voldries, com continuaries la història, què t'ha faltat, què t'ha fallat, què estàs millorant o provant de millorar, on posaries aquest capítol, quina llista de Manhattan faries, com creus que sortirem d'aquí, què vols que toqui el pianista, què posa en el teu document d'identitat interior, de quin racó de Krypton has sortit, quantes vegades també voldries desaparèixer del món i que ningú no sàpiga on ets.

HI HA LLOCS D'IMPASSE, espais de trànsit, no-llocs: un aerobús, un aeroport, un avió. Una estació. Una terrassa

“De vegades, pensant en tots nosaltres, concloc que aquest país no sap on va però que, al mateix temps, va cap a un lloc concretíssim

d'hotel, un racó per als fumadors, un pis ple de capses de mudança, una orquestra afinant abans d'una simfonia, una platja d'hivern, un ascensor. Hi ha anys que són com un any de traspàs, com un transbordament, una estació d'enllaç, un trànsit necessari fins al vol directe. Hi ha gent que necessita llarguíssimes pistes d'aterratge i t'hi pots passar moltes hores, en un aeroport. Fins i tot pots perdre l'aerobús que t'hi porti i haver d'esperar el següent, o se't pot espatllar la moto o el cotxe i haver d'agafar un taxi. Sense adonar-te'n, però, hi ha anys on els peus senzillament et van sols cap a una banda i només esperes poder sentir amb nitidesa quina música concreta t'hi està portant. I per què dimonis sona tota l'estona, ara que semblava que s'havia apagat a poc a poc com en els finals de les cançons dels anys seixanta. I t'adones que ja fa massa temps que sona aquest fil musical, i que no ve de fora sinó que va amb tu. De vegades, pensant en tots nosaltres, concloc que aquest país no sap on va però que, al mateix temps, va cap a un lloc concretíssim. Som en una gran estació de Perpinyà on la gent no se saluda, tothom va perdut buscant un bitllet, calculant destins, repassant itineraris, dubtant o decidint mentre aparquem maletes al costat d'un seient de culs efimers (o seient directament a terra). Però pels altaveus, d'acompanyament, sona sempre una música. Una banda sonora per a una bona *flashmob*. Una *playlist* compartida i enviada telepàticament.

HA ARRIBAT DESEMBRE, l'aniversari de tots, moltes felicitats. Però a banda dels balanços, també pots apujar el volum i aixecar-te, i iniciar un ball. Ho escoltes? Ho sents? Digues un desig, el que et doni la gana, i tots hi estarem a favor. Desitjo el que desitgis. Al capdavant, aquí pots fer qualsevol cosa. Aquí no et pot veure ningú.

De set en set

Enric Serra

Menys cimeres i més ètica

Al' hora de predicar la universalitat i el món sense fronteres, no són pas els defensors dels drets humans els que

triomfen, sinó els que s'aprofiten de l'aparença filantròpica d'aquests conceptes per substituir els mercats locals i regionals per un mercat únic. I en aquest mercat –qualificat en el sentit més etimològic possible– hi cap tant tot allò que quotidianament ens fa la vida més fàcil, més plaent i més llarga, com tot el que contribueix al desenvolupament de la humanitat. Perquè tot, tot i tot està sotmès a mercantilització. Res no és gratis. El que no prové d'una investigació que es comercialitza, prové d'una comercialització que s'investiga i, al cap i a la fi, tot allò que sembla un avenç no és res més que disfressar d'assoliment de llibertats individuals el que tot just és la creació d'una nova dependència de consum.

Tot això és a les arrels dels problemes econòmics i socials que remouen el món i que condicionen moltes de les preocupacions que diuen tenir els gairebé 30.000 assistents a la cimera del clima de Madrid. Les produccions de béns se subhasten a la baixa a canvi de salaris miserables, de condicions impositives mínimes i de requisits mediambientals laxos. I quan la disminució de costos del producte el fa universalitzable, aleshores destrueix també els productors regionals menys competitius i suma els costos ecològics de distribució als de producció. Són, per tant, quatre trampes d'empobriment: els productors assalariats, les hisendes públiques, el medi ambient i la destrucció de llocs de treball locals. I no hi haurà regeneració climàtica si no hi ha també un canvi dels paradigmes econòmics i de consum.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Sixena demana onze mesos de presó per a Santi Vila

Li reclama també 162.000 euros de multa i tres anys d'inhabilitació, i dos per a Lluís Puig

El govern evita 15.037 habitatges a la Costa Brava

Aprova inicialment el pla urbanístic del litoral gironí, que redueix a la meitat els edificis

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El repte d'entrar en matèria

PAS ERC vol abordar la sobirania i la solució al conflicte i no tem negociar fins al gener **FI** Sánchez exigeix desbloqueig al PP i desitja dur JxCat a una abstenció conjunta de tot el govern **GIR** Aguirre agita el PP oferint investir el president en solitari

David Portabella
MADRID

De la pressa pel calendari que té Pedro Sánchez a entrar en matèria per abordar la solució política al conflicte amb l'Estat. Aquest és el pas que la delegació d'ERC integrada per Gabriel Rufián, Marta Vilalta i Josep Maria Jové espera fer avui en la segona reunió amb els socialistes Adriana Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa. Si bé Sánchez ja suavitzava la urgència que es fixava ell de ser investit abans de Nadal i el vicepresident *in pectore* Pablo Iglesias li fa d'altaveu –“la investidura després de Nadal generaria inquietud”, diu ara el líder de Podem–, els republicans s'espolsen la pressa i no temen allargar la negociació fins al gener. “És preferible un bon acord que un acord ràpid. A nosaltres no ens preocupa el temps, ens preocupen els continguts”, advertia el vicepresident Pere Aragonès a la Porta dels Lleons del Congrés.

El PSOE ha ensopegat en un escull a l'hora de contagiar Rufián, Vilalta i Jové de la pressa per formar govern. “Volem que hi hagi govern com més aviat millor. No hi vull posar cap data, no sé si ha de ser el 12 de desembre, el 20 de

desembre o el 8 de gener. No ho sé...”, va concedir ahir Sánchez. És la primera vegada que cita el gener. “El que no hi pot haver ni hi haurà són terceres eleccions”, reblava el president en funcions en la cimera sobre el clima. Sánchez va exigir “desbloqueig” també al PP, tot i que fins ara ignora Pablo Casado i no el cita.

Entre el PSOE i ERC hi ha un xoc d'urgències que no pot ser més asimètric:

Sánchez: “No hi pot haver ni hi haurà terceres eleccions”

el mateix Sánchez que va deixar passar noranta dies des del triomf electoral del 28 d'abril abans de negociar –en 48 hores– la investidura finalment fallida del juliol, ara demana a la mateixa ERC que al juliol li oferia l'abstenció gratuïta que senti la urgència quan Oriol Junqueras viu el pas dels dies d'una condemna de tretze anys de presó en una cel·la.

L'executiva va a Madrid
L'excelsionisme del moment polític va portar ERC a mudar-se en ple per un dia a Madrid per fer una

reunió de l'executiva amb els grups parlamentaris al Congrés i al Senat, i amb el vicepresident Aragonès i el president d'ERC al Parlament, Sergi Sabrià, al capdavant, per abordar l'inici de la catorzena legislatura, que neix avui al Congrés i al Senat, i la negociació amb el PSOE.

Problema de sobirania
Si la intenció socialista és tornar a l'Estatut retallat el 2010 per la sentència del Tribunal Constitucional i fer un salt en el repartiment de competències, Aragonès va advertir que Catalunya “vol decidir lliurement el seu futur polític” i que el problema és “sobre la sobirania” i no sobre matèries. Rufián, al seu torn, receptava fugir de la transparència i de relatar cada pas a les xarxes. “Si alguna cosa ens ha ensenyat el que va succeir fa sis mesos és que el soroll, la declaració i la contradicció, la piulada a Twitter i la contrapiulada, és contraproduent. No ens veuran taquigrafiant les reunions”, avisa Rufián.

Després de celebrar una primera trobada dels dos equips dijous passat al Congrés, avui la delegació de Lastra, Ábalos i Illa es torna a veure les cares amb Rufián, Vilalta i Jové

Foto de grup dels diputats catalans, bascos i gallecs, ahir a les portes del Congrés ■ K. HUESCA / EFE

a les cinc de la tarda, i una hora abans, a les quatre, ho farà per primera vegada amb Laura Borràs i Míriam Nogueras (JxCat). En l'ànim del PSOE hi ha que ERC i JxCat pugin al vaixell d'una abstenció conjunta i compartida per tot el govern català, tant pel president Quim Torra com pel vicepresident Aragonès, i no tenir dues veus contraposades en un eventual diàleg bilateral.

Rivalitat ERC-JxCat

Un dels temors d'ERC és que entregui a Sánchez una abstenció únicament republicana podria ser una arma electoral en

mans de Torra a l'hora de dissoldre el Parlament per poder presentar JxCat com la força més bel·ligerant amb la governabilitat de l'Estat. És en aquest context que s'emmarca la inclusió a última hora de JxCat per part del PSOE, per al qual seria més còmode navegar per la legislatura amb un independentisme coordinat i no amb un govern de dos socis en oberta rivalitat sobre el diàleg amb Madrid.

“El PP no es dissoldrà”

Si bé Sánchez va fer una última apel·lació ahir al PP i a Cs per contribuir al desbloqueig, el líder dels popu-

lars, Pablo Casado, es nega a ser el salvavides que eviti la dependència d'ERC. “No ens dissoldrem com a alternativa al socialisme”, avisa. La por de Casado és que cada cop més mirades el busquin a ell si el diàleg PSOE-ERC no arriba enlloc i ahir ja va irrompre Esperanza Aguirre per agitar el PP oferint investir Sánchez en solitari. “Un govern amb independentistes i comunistes bolívarians és un drama a evitar a tot preu. Caldria oferir a Sánchez els vots necessaris, cinquanta i escaig, perquè governi en solitari i el PP així demostraria que anteposa els interessos

L'APUNT Protegir

Jordi Alemany

El govern ha aprovat el pla per reduir a la meitat l'edificació planificada a la Costa Brava, una excel·lent notícia per a tots aquells que ens agrada protegir allò que és genuí. Per alguns segurament es va tard, com, al meu parer, s'hi va a l'hora de protegir la llengua catalana. Tothom esparverat per la proposta de plurilingüisme del PSC, però el cert és que hem anat assumint discursos

que ens poden passar factura. Ni el castellà es persegueix ni penso que la immersió lingüística sigui un model d'un èxit tan rotund com ens volen fer creure. Aplicar-lo no dubto que ho va ser, però potser cal valentia per revisar-lo o complementar-lo perquè l'ús social del català –el que fa viva i útil una llengua– està en retrocés, i a l'àrea metropolitana, en perill d'extinció.

Vox pugna amb el PP i Cs per la mesa

La catorzena legislatura neix avui al Congrés i al Senat amb el ple de constitució de les Corts i ho farà en plena disputa entre les tres dretes per la presència de Vox a la mesa. Amb 52 escons al Congrés que els situen com a tercera força, els de Santiago Abascal es creuen amb dret a tenir dos seients a la mesa del Congrés –un dels quals, un vicepresident– i el PP sols concep que Vox en tingui un i que un altre sigui per a Cs.

Si no obté el que vol, Vox ja ha amenaçat el PP i Cs amb la represàlia en forma de vot en

contra als pressupostos de Madrid o Andalusia. El líder del PP nega el cordó sanitari a la ultradreta franquista. “El que sí que ens agradaria és que hi hagués un cordó sanitari legal, constitucional i moral davant els hereus de Bata-suna”, manté Pablo Casado.

En l'elecció de Meritxell Batet com a presidenta del Congrés i de Pilar Llop com a presidenta del Senat, ERC i JxCat es plantegen fer vots nuls com van fer al maig i introduir en els sobres de votació la paraula *llibertat* en homenatge als presos polítics i exiliats.

d'Espanya”, avisa Aguirre. Des de Cs, Inés Arrimadas va aconseguir per carta que Sánchez la rebí per escoltar l'oferta de buscar l'entesa amb el PP i Cs. “He demanat a Sánchez una reunió a tres: amb ell, Pablo Casado i jo”, va anunciar Arrimadas incloent-s'hi ella i actuant *de facto* com a líder plenipotenciària de Ciutadans quan teòricament el lideratge de la formació està en mans d'una gestora que presideix Manuel García Bofill. El que Arrimadas proposa ara –“una alternativa de 221 escons”, va dir– és en realitat una entesa que fa innecessari el concurs de Cs, ja que el PSOE (120) i el PP (89) en tindrien prou sense els 10 escons de Cs. Quan Cs sí que tenia la possibilitat de formar una ma-

joria amb Sánchez de 180 escons era després del 28 d'abril, però aleshores Albert Rivera ho va vetar.

Des d'Unides Podem, mentrestant, es manté una mediació discreta per fer de baula de connexió entre el PSOE i eventuals aliats d'un govern progressista com ara ERC i EH Bildu. “Cal molta empatia i capacitat d'escoltar. Crec que el PSOE s'està esforçant i crec que ERC també”, elogiava Iglesias. Mentre que Sánchez ja considera el mes de gener com a possible data d'una investidura, Iglesias és ara l'adepte més entusiasta de la urgència per por d'una rebel·lió dels barons del PSOE que torpedini una coalició amb Podem de la qual recelen perquè viurà el dia a dia en mans d'ERC. ■

Felip VI i Leticia eren de viatge oficial a Cuba quan Sánchez i Iglesias firmaven el pacte de coalició ■ JUANJO MARTÍN / EFE

Felip VI viu fora de joc i ni cita ni proposa ningú

■ Sánchez actua com a candidat proposat i el rei no sabrà què vol ERC perquè el planta

David Portabella
MADRID

El ritual de la monarquia parlamentària era senzill durant el bipartidisme i el govern es formava aviat al voltant del PSOE o del PP. Però cap certesa té ara Felip VI, que des del 10 de novembre viu fora de joc: ni ha citat ningú en cap tanda de contactes ni ha proposat formalment com a candidat a la investidura Pedro Sánchez, que actua

de facto com si ja fos el candidat proposat.

Si Joan Carles I va fer deu tandes de partits en 40 anys, Felip VI en suma set en cinc anys. En aquest cas, la forja d'un pacte de coalició exprés de Sánchez i Pablo Iglesias el va agafar de viatge oficial a l'Havana. La paradoxa de l'actual rei és que al juny va proposar Sánchez quan no tenia més suport que el del PSOE i ara no fa el pas quan té el sí de Podem. Quan obri una tanda, a més, no sabrà què fa ERC de viva veu: serà plantat pels republicans pel seu menyspreu de no rebre mai Carme Forcadell. ■

LA GUIA

de vins de Catalunya

Tast a cegues

Venda a llibreries per 20,90 €

- 1.470 vins tastats i puntuats
- 284 cellers
- 12 Denominacions d'Origen
- Vins sense DO
- Conclusions dels autors i col·laboradors

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bosch denuncia una croada de l'Estat contra l'acció exterior

El govern recorre al TSJC contra la suspensió de les delegacions de Mèxic, l'Argentina i Tunísia, "l'atac més greu contra l'autogovern des del 155" ■ El conseller critica que La Moncloa "prejutja intencions"

Emili Bella
BARCELONA

Alfred Bosch va llançar ahir un missatge de determinació a l'hora de continuar treballant com fins ara en l'acció exterior de la Generalitat malgrat els "obstacles" que hi interposa l'Estat espanyol. El conseller va reunir la comissió interdepartamental d'Acció Exterior per denunciar "una croada contra la llibertat d'expressió i de pensament" amb un embat judicial contra la feina del govern a l'estranger. La Generalitat recorre al Tribunal Superior de Justícia (TSJC) contra la impugnació, per part del gabinet de Pedro Sánchez, de les delegacions a Mèxic, l'Argentina i Tunísia, que considera l'atac més greu a l'autogovern des de l'aplicació de l'article 155.

"Han suspès tres delegacions per motius estrictament ideològics que no havien començat a operar, prejutjant intencions", va denunciar Bosch. "Nosaltres treballem a favor de Catalunya i en contra de ningú. El que més perjudica la imatge d'Espanya a l'exterior és el mateix govern espanyol", va subratllar.

En aquest sentit, va criticar que el ministeri que fins ara dirigia Josep Borrell contracti agències de comunicació als Estats Units i destini milers d'euros públics a fer campanyes de propaganda contra l'acció del govern a fora. Així, Bosch va advertir que l'executiu perseverarà en la mateixa línia de treball actual: "Treballàvem quan no teníem pla d'acció exterior [també impugnat], vam viatjar a Mèxic quan no hi teníem delegació, seguïem fent feina a l'exterior malgrat que el senyor Borrell decidís espisar-nos... Que ningú dubti que continuarem internacionalitzant el país."

El conseller va recordar que un 70,1% dels catalans avalen la xarxa de de-

Reunió de la comissió interdepartamental d'Acció Exterior, presidida per Bosch, ahir a la seu del departament ■ EXTERIORS

Les frases

"Han suspès tres delegacions per motius ideològics que no havien començat a operar, l'atac més greu a l'autogovern de Catalunya des del 155"

"Nosaltres treballem a favor de Catalunya i en contra de ningú. El que més perjudica la imatge d'Espanya a l'exterior és el mateix govern espanyol"

"Prejutjant intencions, l'Estat espanyol ha iniciat una croada contra la llibertat d'expressió"

Alfred Bosch
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

Puigdemont carrega contra Justin Trudeau

El president exiliat, Carles Puigdemont, va mostrar ahir la seva preocupació perquè el govern canadenc de Justin Trudeau consideri que organitzar un referèndum d'autodeterminació pugui ser objecte d'una condemna criminal. "Em preocupa que sembla que el govern canadenc dona suport a aquesta perillosa tesi, tan defensada per l'extrema dreta, que, per desgràcia, està guanyant influència a Espanya", expressa en una carta

oberta als quebequesos i als canadencs en general publicada per diversos mitjans del país. Puigdemont s'hi mostra "perplex" perquè les autoritats federals li hagin negat el visat electrònic per poder visitar el país, convidat per la Société Saint-Jean-Baptiste de Mont-real i pel seu president general, Maxime Laporte. Denuncia que es tracta d'una decisió "greument perjudicial per a la mateixa idea de democràcia". En aquest

sentit, esperava que el Canadà fos més "acollidor" i recorda que ha pogut viatjar lliurement per Europa, inclòs el Regne Unit. El president avisa que si cal portarà el cas fins a les instàncies més elevades. Després d'un segon rebuig a la seva visita a l'octubre, els seus advocats al país van dur el cas a la Cort Federal del Canadà al·legant que la decisió de denegar-li l'entrada és "precipitada" i "no respecta la presumpció d'innocència".

legacions de la Generalitat, segons una enquesta del juny passat del Centre d'Estudis d'Opinió. De fet, dos de cada tres aplaudei-

xen que el govern desplegui una política d'exterior pròpia, mentre que un 72,4% creuen que Catalunya ha de tenir veu

pròpia a les institucions europees sobre matèries en què disposa de competències com ara cultura, política agrària, energia i

l'acollida de refugiats. "Ens poden posar tantes traves com vulguin, però no impediran que fem acció exterior. Avui escenifiquem que seguirem treballant per internacionalitzar el país", insistia Bosch.

La UE fug d'estudi

D'altra banda, la Comissió Europea considera que correspon a les autoritats espanyoles determinar si Borrell, que actualment és alt representant de Política Exterior de la Unió Europea, va vulnerar les regles comunitàries quan va publicar en el seu perfil de Twitter informació confidencial amb relació a l'euroordre dictada contra l'exconsellera d'Ensenyament Clara Ponsatí, exiliada a Escòcia.

En una resposta per escrit adreçada a l'eurodiputada d'ERC Diana Riba, la comissió recorda que Borrell va escriure la piulada mentre era ministre d'Afers Estrangers espanyol, no com a cap de la diplomàcia europea o vicepresident de l'executiu comunitari. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

La investidura va per llarg

Avui la constitució de les Corts serà una pel·lícula vista i repetida el maig passat després de les eleccions del 28 d'abril. La d'avui encara tindrà menys interès, i aquest només raurà en la composició de les meses i la generositat de les majories envers les minories. Visualitzarem com queda el repartiment a les meses i fins a quin punt avancen les negociacions del PSOE amb ERC i les del PSOE amb el PP de cara a fer que ambdues formacions puguin facilitar la investidura i, de retruc, la governabilitat. Ni el PP ni ERC tenen pressa. Mentre que el PSOE voldria que tot plegat quedés enllestit abans de final d'any.

El temps va en contra de Pedro Sánchez. Cada dia que passa queda més clar que li serà molt difícil fer govern, i sobretot complir quatre anys de legislatura. És més que probable que ERC d'aquí a un temps s'abstingui i faciliti que Sánchez sigui president, com és més que probable que Sánchez no pugui aprovar ni els pressupostos ni gaire res amb el suport d'ERC.

Tot plegat, un embolic per a Sánchez, que haurà de fer l'oferta per Catalunya com més aviat millor. Malgrat que és difícil una oferta que no passi per alleugerir la presó. Ni a l'època de la transició amb la Caputxina, ni les persones que van enxampar a l'assemblea de Santa Maria Mitjancera, ni en d'altres afers d'altíssim risc per l'època, els polítics que havien patit presó van estar tants anys tancats com els polítics del procés. Ha d'haver-hi alguna solució després d'allò que es preveu llarga negociació entre el PSOE i ERC. Com a preludi, aquesta setmana no hi haurà acord entre PSOE i Unides Podem en la Cimera del Clima. El PSOE als actes oficials i Podem a la manifestació ecologista per donar suport a la Greta.

La investidura va per llarg i serà difícil. Per molta pressa que tingui, Sánchez s'haurà d'esperar com a mínim que ERC faci el seu congrés els dies 20 i 21 i aclareixi la seva cúpula.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Processó a la Meridiana

50 • Per cinquantesena nit, els irreductibles meridians van col·lapsar la via **BRIMO**. La gran presència policial va impedir tallar el carrer del tot, però la gent es va empescar creuar a poc a poc pels semàfors

Mireia Rourera
BARCELONA

Va costar ahir tallar la Meridiana, però els meridians imbatibles ho van aconseguir en part. En part perquè del tot no es va poder tallar, però la tàctica d'anar en processó i molt a poc a poc passant pels semàfors en verd fins que es posaven en vermell i ai, mala sort, la meitat encara no havien arribat a la vorera i es quedaven enmig de la calçada... va funcionar força bé. Sobretot va posar molt nerviosos els antidisturbis dels Mossos, que veien com desenes de persones a velocitat d'1 per hora creuaven la Meridiana a l'altura de Fabra i Puig, primer, i, després, a l'altura del carrer Escòcia. Quan els Mossos intentaven impedir que la gent travessés la Meridiana per una cruïlla ("Creuar el carrer, no és delictiu", cridaven), la gent en grups s'anava movent cap a una altra; marejant la perdiu. Quan molta gent es quedava a la vorera del mig, la que parteix el carrer en dos, cridaven: "No hi cabem, no hi cabem." I no hi cabien, és clar. Els agents de la Brimo ("Vergonya em faria ser policia", els deien, o "No us mereixeu la farlopa que us foteu") no es van atrevir a carregar fort, ja que la immensa majoria d'irreductibles eren gent gran. "Uuuuuuuuuuul!", la gent imitava la sirena de la policia, cosa que, diuen els entesos, els fa enrabiar i molt. Sí que en un moment donat un grup de gent va quedar encerclada per policies, que els van "encapsular". A un manifestant el van retenir i identificar (el van amenaçar de

Els 'indomables' de la Meridiana creuant la via pel semàfor a 1 per hora ■ ORIOL DURAN

posar-li una multa per haver envaït el carrer). Hi va haver una càrrega i un home va caure a terra. No va passar d'aquí.

La d'aquesta nit passada va ser la número 50 que els meridians —molts veïns i molts altres vinguts de molts punts del país

A un senyor cada cop que creuava pel semàfor se li descordava la sabata, quina casualitat!

que s'hi desplacen a donar-los suport— tallaven aquesta via principal d'entrada i sortida de Barcelona. Ja se'ls coneix com als gals indomables que rebutgen l'invasor (com els famosos còmics de l'Astèrix). Entre els

indomables, senyores grans, alguns homes amb croses i un amb cadira de rodes que va travessar la Meridiana com a mínim vint vegades (per a desespecció dels agents, que haurien quedat fatal si se'ls hagués acudit colpejar aquell home, un dels més actius). A un senyor gran cada cop que creuava pel semàfor se li descordava la sabata i s'havia d'ajupir a cordar-se-la, cosa que alentia el pas dels vehicles que intentaven circular. També hi havia molta gent jove, tothom cridava a favor dels presos polítics, en contra de la "suposada democràcia espanyola", a favor de la independència i, sobretot, de la llibertat. I recordaven als agents: "El vostre conseller és a la presó."

Els talls a la Meridiana van co-

mençar l'endemà de la sentència contra els presos polítics. Hagi plogut, hagi fet fred, hagi sigut laborable o festa o el Tsunami Democràtic hagi dirigit la gent cap al nord o cap al sud, ells sempre han estat al mateix punt. Hi ha gent que no hi ha faltat ni un dia, d'altres hi van quan poden. Molts hi van en família (ahir poques perquè les "iogurteres" dels Mossos des de quarts de set que amenaçaven amb la seva presència). Molta gent hi va sola perquè amb el pas dels dies ja han fet amics i es troben allà. La Lali és una d'aquestes. Viu al Maresme però des del primer dia cada cop que pot hi va. "M'agrada l'ambient, combatiu i festiu i de molta unió." Sí, la unió és inqüestionable. Ah, ahir a les nou, a més, hi va haver repic d'atuells. ■

Cs denuncia Torrent a la fiscalia per desobeir el TC

Redacció
BARCELONA

Cs ha denunciat a la fiscalia el president del Parlament, Roger Torrent, i els altres membres independentistes de la mesa, Josep Costa, Eusebi Campedadrós i Adriana Delgado, pel que entén un incompliment, en el ple del dia 26 de novembre, dels advertiments del Tribunal Constitucional, que havia vetat poder parlar sobre l'autodeterminació, la reprovació de la monarquia i la reivindicació de la sobirania del poble català. La formació taronja considera que el debat i votació de la resolució van incomplir els requeriments, tot i que JxCat, ERC i la CUP van optar per no incorporar en la seva literalitat cap d'aquests tres aspectes, i la resolució sí que rebutjava la sentència del Tribunal Suprem, exigia la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, i reivindicava els drets dels diputats a poder debatre-ho tot al Parlament.

Torrent va retreure ahir el comportament de Cs, que va qualificar d'"un símptoma d'impotència política", ja que busca "guanyar als tribunals allò que no és capaç de guanyar en la política". En declaracions a l'ACN, va dir que defensarà "fins a les últimes conseqüències" la llibertat d'expressió dels diputats, mentre advertia que al Parlament "no hi pot entrar la censura". ■

Aposta de la CUP per la "mobilització latent"

Redacció
BARCELONA

Marta Rovira, la portaveu del nou secretariat nacional de la CUP que es va presentar ahir després de tenir el 69% de suport de la militància, va assegurar que l'única manera d'assolir el referèndum d'autodeterminació és que hi ha-

gi un nivell de "conflictivitat i mobilització" "latent" i "desobedient" als carrers i a les institucions, "en clau de ruptura". I va posar d'exemple que el camí a seguir és el de les manifestacions de després de la sentència del Tribunal Suprem que al seu parer van fer "avançar" més el procés que els darrers dos

anys d'estratègia política de JxCat i ERC. De les dues formacions va censurar que no vulguin negociar amb Sánchez sense posar damunt de la taula el referèndum. Per això va insistir en la necessitat d'acumular forces perquè hi hagi una taula de mediació internacional per negociar amb l'Estat. ■

El nou secretariat de la CUP, ahir a la tarda, en la presentació als mitjans ■ GUILLEM ROSET/ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sixena demana fins a 11 mesos de presó per a Santi Vila

El consistori reclama també per a l'exconseller 162.000 euros de multa i tres anys d'inhabilitació i per a Lluís Puig dos anys d'inhabilitació i 66.000 euros de sanció

Santi Vila, l'any passat, quan va anar a declarar als jutjats d'Osca ■ EFE

Redacció
OSCA

L'Ajuntament de Vilanova de Sixena (Osca) ha presentat el seu escrit d'acusació relacionat amb el conflicte de les obres d'art i demana fins a 11 mesos de presó, 162.000 euros de multa i gairebé tres anys d'inhabilitació de càrrec públic per a l'exconseller de Cultura Santi Vila. En l'escrit d'acusació presentat al jutjat d'instrucció número 3 d'Osca també sol·licita una multa de 66.000 euros i dos anys d'inhabilitació per al seu successor en el càrrec, Lluís Puig. Els exconsellers de Cultura tenen oberta una causa penal a l'Audiència d'Osca acusats de desobediència i, en el cas de Vila, també de prevaricació, per no haver lliurat a Aragó les 44 peces del monestir de Sixena que eren al Museu de Lleida.

En concret, l'Ajuntament de Vilanova de Sixena considera que Vila és responsable d'un presumpte delictes de prevaricació, pel qual demana onze mesos de presó, una multa de 63.000 euros i dos anys i nou mesos de suspensió de càrrec públic. Així mateix, també sol·licita una multa de 99.000 euros i dos anys d'inhabilitació per un delictes de desobediència. En el cas de Puig, també demana dos anys d'inhabilitació i una multa de 66.000 euros.

Segons l'escrit d'acusació, la "desobediència" de Vila va ser "intensa i agreujada", ja que no només va ser "passiva", sinó que va ser "preponderantment activa" i va intentar "obstaculitzar i posar traves" al compliment de la sentència del jutjat 1 d'Osca que dictava l'entrega de les 44 peces del monestir de Sixena que eren al Museu de Lleida. ■

aena.es

Descarrega la nostra aplicació

Ajuda'ns a ajudar-te

Si ets una persona amb discapacitat o mobilitat reduïda, als nostres aeroports t'ofereixem tota l'atenció que necessites.

Sol·licita el servei quan **compris el bitllet a la teva companyia aèria o agent de viatges.**

Mínim 48 hores* abans del teu viatge

Només et podem oferir el millor servei si coneixem les teves necessitats.

* La sol·licitud per avançat és imprescindible per tal de garantir una correcta prestació del servei.

www.aena.es

913 211 000

A través de la nostra aplicació

Liceu Opera Barcelona

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE FOMENTO

aena